תנא תולה נדרו בדבר. והייט דישמ"ל דשמביה רע ותנח נדר בטעות דהייט סיפא נדר כעורה והכי היא נמי והא דלא לתניין בסיפא נבי כעורה ועכשיו נמי טעמא משום דלדרש רע עכשיו לעשות תשובה ועכשיו למות הלכך תומדים דעתו דכי לתמר שמביה רע כל זמן שמביה רע קתמר משו"כ בהאי כעורה שלין עכשיו להיות נהה הלכך לא היה בדעתו שהיה מותרת לו לכשתהא נהה הרשב"ם ז"ל לו אמר הכי שלא טעה אלא פלוגתא שהיה כעורה כדקתני שמביה רע ה"נ דמשמע כל זמן שהיה כעורה אבל הכא כיון דלפלוגתא כעורה קתמר לא משמע כתולה נדרו בדבר הכא הכא הוחיק ר' שמואל בן המכס הגדול רבי יהודה בר חסדאי ז"ל: **מתני'** ועוד לתמר ר"מ פותחין מן הכתוב בתורה.

תוספות

בשלמא נדר כעורה. עיין לעיל דף מד. מהי דלא דמו לתרומה: **אלא** נד' יוחנן דתמר כגר תת והכי נדר. **מעמא** [פיוגא נוכח]: **אפי'** תתה מוכח שבר לתצך ואוכל. כלומר נדרך תתה ניתן לה כל תצך לך ואפי' תצרך לתכור שבר לתצך לתשתמש בכעורה לה היה מוכר: **ש"מ** מן מסדרין נב"ת. ופלוגתא היא בפרק המקבל (ב"מ דף קיד.) לתיכא מ"ד מסדרין מניחין לו כלי תשמישו ומ"ד אין מסדרין. (לעיל פותחין) בפרקין טולד: **מוכר שבר** לתצך. מפרש בגמרא: **מ"ט מ מ ל ט ל י מסדרין לכתובה.** ופליגי בית ר"מ וחכמים בפרק התצה שנפלו (כתובות דף פח:) דתנן תבי תבי לכתובה בניתה מבע"מ ולא מסדרין לה מטלטלי לאפי' מיניה